

Når livet gør ondt...

Tekst: Line Nielsen / Foto: Colourbox

1. Når livet gør ondt – kan jeg så ha' tillid til Gud...

Syndefaldet (1 Mos 3)

Lige fra begyndelsen gjorde livet ondt. Hun ville være lige som Gud. Det var koldt og skamfuldt at være nøgen. De gemte sig for Gud. De sendte skylden over på en anden.

Tilliden er effektivt brudt. Løgnen og egoismen er en del af dagsordenen. Tidsler og torne, smerte og ulighed mellem mennesker er nu en del af verdensordenen.

Håbløst? Nej, for så kom Gud. Han kom til dem midt i al deres elendighed.

Gud bragte håb – en dag ville den store frister, slangen, for altid været knust.

Gud bragte lindring – han klædte dem selv i skindtøj. Han dækkede selv deres nøgenhed og skam. Han gav dem værdighed på ny.

Var der konsekvens? Ja. Og den største konsekvens var for Gud. Syndefaldet bragte ham til at give sin søn for verden. Kærlighedens konsekvens overgår syndens konsekvens.

Kan du med udgangspunkt i denne beretning ha' tillid til Gud, når dit liv gør ondt?

Gud kommer til dig, uanset hvor stor din elendighed er. Gud giver dig håb, at en dag vil kampen være slut. Nogle sejre oplever du i dette liv. Andre er du forsikret om for evigheden. Og indtil den dag vil Gud selv klæde dig: Du skal ikke gå med nøgenhed eller skam, han tager begge dele.

Tag imod kærligheden og overlad konsekvenserne til Gud. Han er klar til at bære dem. Han er klar til at bære dig igennem dem.

2. Når livet gør ondt – kan jeg så ha' tillid til Gud...

Udnyttet og fremmed (1 Mos 16)

Det gjorde ondt at blive behandlet hårdt. Det gjorde så ondt, at hun flygtede. Hun havde ikke selv opfundet ideen om, at hun skulle være Abrams kone.

Var hun da uskyldig? På ingen måde. Hun havde hånet Saraj. Hun havde ikke æret den kvinde, som var hendes frue.

Hvilket håb var der for hende – fremmed, uønsket og på flugt ud i ørkenen?

Herrens engel bragte håb. Hun blev ikke fritaget fra livets byrde. Hendes byrde, som var en konsekvens af det liv, hun levede. Men hun fik håb og styrke til at leve i det.

Hun fik løfte om, at hendes barn skulle blive forfader til en stor slægt.

Hun mødte Gud, og hun vidste, at Gud så hende, og at Gud så til hende.

Da hun blev sendt tilbage til sit liv, var hun klar til at leve det.

Kan du med udgangspunkt i denne beretning ha' tillid til Gud, når dit liv gør ondt?

Gud ser dig. Uanset om du er en blanding af udnyttet, fremmed, skyldig, på flugt og i øvrigt fyldt med håbløshed – så ser Gud på dig med kærlighed. Han kommer til dig med håb. Han tager næppe alle byrderne fra dig heller... Men, når han sender dig tilbage til livet i din dagligdag, vil han have fyldt dig med håb og styrke til at leve dit liv.